

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. Z.
przeciwko R. spółce jawnej w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 czerwca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 23 października 2019 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Niniejsza sprawa dotyczy nieprawidłowej (zdaniem powoda) naprawy ciągnika rolniczego. Spór stron dotyczy roszczenia o naruszenie zobowiązania przez osobę prowadzącą serwis

i nie zawiera w sobie poważniejszych problemów prawnych. Zasadnicza część skargi kasacyjnej została oparta na zarzutach związanych ze sposobem ustalenia stanu faktycznego i oceną dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.). Kwestie te z istoty rzeczy nie mogą stanowić podstawy skargi kasacyjnej. Spośród innych zarzutów sformułowanych w skardze kasacyjnej, częściowo interesujące pozostają kwestie związane z ustawą z 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (akt ten stosunkowo rzadko pojawia się w orzecznictwie Sądu Najwyższego). Trudno jednak uznać, by jedynie na tej podstawie skarga kasacyjna mogła zostać przyjęta do rozpoznania. Po pierwsze, można mieć zasadniczą wątpliwość, czy zawierając umowę o naprawę ciągnika powód występował jako nieprofesjonalista (konsument). Po drugie, zarzuty dotyczące ustawy z 2007 r. mają niewielkie znaczenie z perspektywy sprawy - niezależnie zaś od tego zostały podniesione dopiero na etapie postępowania kasacyjnego. Z tych przyczyn trudno stwierdzić, by skarga kasacyjna - mimo częściowo interesujących wątków prawnych - zasługiwała na przyjęcie do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.